

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

ประวัติความเป็นมา

ตำบลเวียงดงแต่เดิมขึ้นกับตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย ปี ๒๕๐๕ แยกออกขึ้นกับตำบลขามเรียง อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย แล้วแยกจากตำบลขามเรียงมาขึ้นกับตำบลนาภู อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย พอปี ๒๕๑๔ แยกออกมาตั้งเป็นตำบลเวียงดง อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย มีจำนวนหมู่บ้าน ๑๔ หมู่บ้าน และได้แยกจากอำเภอพยัคฆภูมิพิสัยมาขึ้นกับกิ่งอำเภอยางสีสุราช และปัจจุบันมีจำนวนหมู่บ้าน ๑๙ หมู่บ้าน

ตำบลเวียงดงเป็นชื่อที่เรียกชื่อหมู่บ้านมาจากมีหนองน้ำขนาดใหญ่ทางด้านทิศใต้หมู่บ้านมีต้นแขวงขึ้นเต็มไปหมดไม่มีต้นไม้อื่นขึ้นเลย และรอบๆหนองน้ำนั้นเป็นป่าดงผืนใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์มาก จึงเป็นที่มาของชื่อหมู่บ้าน คือ บ้านเวียงดง ต่อมาได้จัดตั้งเป็นตำบลจึงได้ชื่อว่าตำบลเวียงดง

บ้านเวียงดง หมู่ที่ ๑ เป็นหมู่บ้านหนึ่งในจังหวัดมหาสารคาม ที่มีพื้นที่ตั้งอยู่ในตำบลเวียงดง อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม เดิมชื่อบ้านหนองแวงกลางดง พ.ศ. ๒๔๔๒ ทางราชการ แต่งตั้งให้นายทองดี บุคดีตอน เป็นผู้นำเพื่อดูแลคนในหมู่บ้านและสังกัด ตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อหมู่บ้านเป็นบ้านหนองแวงดง หมู่ที่ ๒๑ ตำบลขามเรียง อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ต่อมาคุณพ่อทองดี ได้นำลูกหลานแยกจากหมู่บ้านเดิม และตั้งหมู่บ้านว่าบ้านหนองแวงดง ตำบลนาภู อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในปี พ.ศ. ๒๔๘๗ ทางราชการได้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นชื่อว่า โรงเรียนประชาบาลนาภู โดยใช้ศาลาการเปรียญ จัดเป็นสถานที่เรียน ในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ทางราชการได้แบ่งแยกการปกครองเป็นตำบลเวียงดง จึงได้ขึ้นการปกครองต่อตำบลเวียงดงตั้งแต่นั้นมา

บ้านหนองแหน หมู่ที่ ๒ ย้ายมาจากหมู่บ้านดงแคนมาอยู่ที่โนนหอยได้ชื่อบ้านว่าบ้านโนนหอย ต่อมาเกิดไฟไหม้ป่าได้ไหม้เผาทำลายหมู่บ้านจึงย้ายมาตั้งอยู่ในที่ปัจจุบันซึ่งเป็นที่ดอน มีทุ่งนาและป่าล้อมรอบเรียกบ้านดอนกลาง ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นบ้านหนองแหนจากแหล่งน้ำของหมู่บ้านที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ ที่อุดมสมบูรณ์เต็มไปด้วยพืชน้ำคือกอแหน ซึ่งเดิมขึ้นอยู่ใกล้ตำบลนาภู อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยการนำของพ่อใหญ่ลี พรออยู่ศรี เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๓ จำนวนครัวเรือนครั้งแรกมีอยู่ ๑๑ ครัวเรือน ต่อมาจึงขยายเป็น ๔๐ ครัวเรือน มีการแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านขึ้นคือ พ่อใหญ่ลี พรออยู่ศรี นั้นเอง

บ้านหนองยางหมู่ ที่ ๓ ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๗ นำโดยนายหล้า คุณไธสง (อาชีพค้าขาย) และ นายตัน นระราช อาชีพทำนา ซึ่งเป็นพี่น้องกันทั้งสองเป็นชาวภูทอกและชาวเขมร ได้อพยพมาตั้งหลักแหล่งและครอบครัวและทำมาหากินโดยแบ่งการอพยพออกเป็น ๒ กลุ่ม คือกลุ่มที่ ๑ อาศัยอยู่บริเวณหนองแวง ซึ่งมีต้นแขวงอยู่เต็มบริเวณหนองน้ำ จนเป็นที่มาของบ้านเวียงดง กลุ่มที่ ๒ อาศัยอยู่บริเวณหนองยาง ซึ่งมีต้นยางใหญ่ขึ้นล้อมรอบ จึงเป็นที่มาของชื่อ บ้านหนองยาง จนถึงปัจจุบัน และต่อมาได้มีกลุ่มคนอพยพมาอยู่อาศัยขึ้นเรื่อยๆเช่นจากอำเภอลำทะเมนชัย จนเป็นชุมชนขนาดใหญ่ ขึ้นตรงต่อตำบลนาภู และในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ได้จัดตั้งตำบลเวียงดงจึงได้แยกขึ้นต่อตำบลเวียงดงตั้งแต่นั้นมา

บ้านนกเหาะ หมู่ที่ ๔ เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๖๖ มีครอบครัวหนึ่ง อพยพมาจากบ้านหนองบัวชุม คือพ่อหุ้มมี แม่สอน ปะถานะ และญาติพี่น้อง เนื่องจากที่อยู่เดิมแออัด และมาพบพื้นที่ที่เหมาะสมเหมาะแก่การทำมาหา

กินพบโนนสูงๆเพราะสมัยก่อนน้ำท่วม และมีหนองน้ำที่ติดกับเนินด้วยมีนกต่างๆชอบมาหากินอาหารตามแหล่งน้ำ นกชุมมาก เพราะนกบินมาเลยได้ตั้งชื่อบ้านว่าบ้านนกเหาะ

บ้านดงแคน หมู่ที่ ๕ เดิมตั้งสังกัดอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เดิมอยู่ที่บ้านหอย (ปัจจุบันคือโนนหอย) ด้วยทางเข้าออก ลำบากจากน้ำล้อมรอบทางเข้าออก จึงย้ายมาตั้งใหม่มาโดยการนำของท้าวอุปฮาด เล่ากันว่าท้าวอุปฮาดนี้มาจากอำเภอพุทไธสง มาตั้งอยู่สวนเฮืองโฮง ในสมัยนั้นเรียกว่าสวนเฮืองโฮงซึ่งเป็นสวนของท้าวอุปฮาด หมู่บ้านดงแคนในสมัยนั้น ล้อมรอบไปด้วยป่าไม้ต้นไม้ใหญ่ที่เป็นสัญลักษณ์ของหมู่บ้านคือต้นตะเคียน(ต้นแคน) ซึ่งตั้งชื่อหมู่บ้านตามลักษณะต้นไม้ เมื่อท้าวอุปฮาดถึงแก่กรรมก็นำไปเผาที่โนนทางทิศใต้หมู่บ้านจึงเรียกชื่อโนนอุปฮาด เชื่อกันว่าในสมัยก่อนนั้นพ่อค้าหมูเดินทางผ่านโนนนี้ไม่ได้เป็นอันขาด ถ้าไม่มีการบวงสรวงท้าวอุปฮาดก่อนหมูจะเดินตายทันที ในปี ๒๔๖๘ นายฮืด รัตนสิงหา ได้เป็นผู้ใหญ่บ้านแทนหมื่นวงศ์ จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ได้ย้ายบ้านดงแคนไปอยู่โนนผงและบ้านดงใต้ ซึ่งในสมัยก่อนเรียกว่าแตกบ้านเนื่องจากมีรางบางอย่างเกิดขึ้นในหมู่บ้าน ต่อมาได้ย้ายจากหมู่บ้านทั้งสองเข้ามาอยู่ในบ้านดงแคนถึงปัจจุบัน

บ้านโดน หมู่ที่ ๖ เดิมชาวบ้านอพยพมาจากบ้านม่วง ตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๒ เนื่องจากบ้านม่วงประสบปัญหาเกิดไฟไหม้ ทำให้บ้านเรือนเสียหายประกอบกับสภาพทางภูมิศาสตร์ไม่เหมาะสม ผู้นำหมู่บ้านจึงได้อพยพไปตั้งหมู่บ้านใหม่ ซึ่งไม่ไกลจากบ้านเดิมมากนักนำโดย พ่อแยม มะโนมัย พ่อชาก้อม พ่อโซ่ พ่อเชียน ขุนจันทา ขุนศรี หลวงโซ นายหมา นายหัด นายสน นายหนัน นายบัว นายอ่อน พ่อก้อน พ่อพัฒน์ พ่อเพี้ย พ่อตุ่น นายลี นายจันดี พ่อสาย นายบุญ นายแพน และพี่น้องอีกจำนวนหนึ่ง การเดินทางไปทางทิศตะวันตกของหมู่บ้าน เดินไปพบหนองน้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์จึงได้หยุดพักและตั้งถิ่นฐาน บ้านเรือนประกอบกับบริเวณนั้นมีต้นกระโดนขึ้นเป็นจำนวนมากจึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านตามต้นไม้ว่าบ้านโดนมาจนถึงปัจจุบัน

บ้านโนนสะอาดหมู่ที่ ๗ เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๒ พ่อใหญ่อ่อนเป็นคนก่อตั้งหมู่บ้าน โดยได้มีการย้ายถิ่นฐานมาจากบ้านเม็กดำ ตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเดิมบริเวณหมู่บ้านโนนสะอาดนี้อุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้ และเป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การเพาะปลูกและตั้งบ้านเรือนอาศัย จึงได้ชักชวนลูกหลานให้ย้ายมาอยู่ด้วย เดิมหมู่บ้านนี้มีชื่อเรียกว่า “บ้านหนองบักหยอ” ซึ่งตั้งตามชื่อหนองน้ำประจำหมู่บ้าน ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๖ นายจรูญ บุญเพ็ง นายอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย ได้เดินทางมาตรวจราชการที่หมู่บ้านแห่งนี้ และเห็นว่าชื่อหมู่บ้านดังกล่าวไม่เหมาะสมจึงได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็น “บ้านโนนสะอาด” และเรียกขานกันมาจนถึงปัจจุบัน

บ้านโคกสะทอน หมู่ที่ ๘ ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๖๐ มีชาวบ้านครอบครัวหนึ่งได้ย้ายจากบ้านเม็กดำ เพราะไม่มีที่ทำกินได้มาพักอาศัยอยู่บ้านโนนข่อย ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้านโคกสะทอนในปัจจุบัน ต่อมาได้พิจารณาเห็นว่าบริเวณโนนบ้านโคกสะทอนในปัจจุบันมีชัยภูมิที่เหมาะสมจึงย้ายจากบ้านโนนข่อยมาอยู่บ้านโคกสะทอน ในปี พ.ศ. ๒๔๖๑ และได้เชิญชวนญาติพี่น้องจากบ้านบักโป ตำบลก้ามปู อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย และพี่น้องจากบ้านเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย มาอยู่ด้วยกัน มีนายตัน นิตสิทธ์ และนายทา อุดทา จากบ้านบักโป และนายโมก เศรษฐกิจ จากบ้านเม็กดำ นอกจากนั้นยังมีนายสฤชดี สุมาลี ได้อพยพมาจากบ้านแคนอัน อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด และจากบ้านบุงจ้าวอีก ๓ คน คือ นายบุญทอง บรรจงจิต และนายวันดา วงษ์วิลาศ ได้อพยพมาอยู่ด้วยกันและแต่งงานออกเรือนจนปี พ.ศ. ๒๔๖๕ จึงได้แต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยมีนายทอง สอนวงศ์เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก

บ้านบุงจ้าว หมู่ที่ ๙ ที่มาของหมู่บ้านเดิมชื่อบ้านบัว ในสมัย พ.ศ. ๒๔๕๖ สาเหตุที่ย้ายเพราะแผ่นดินแตกกระแหว่งเป็นรอยลึกในหมู่บ้าน ชาวบ้านมีความหวาดกลัว จึงได้ประชุมปรึกษาหารือย้ายถิ่นฐาน ชาวบ้าน

มองเห็นว่าทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือมีบึงหนึ่งมีปลาชุกชุมมาก จึงพากันย้ายมาอยู่ที่นี้ วันหนึ่งชาวบ้านได้ประชุมกันไปชุดคุเก็บน้ำจึงไปพบง้าวเล่มหนึ่ง จึงได้ตั้งชื่อว่าหมู่บ้านบุงง้าวตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

บ้านเปล่งหมู่ที่ ๑๐ เดิมการก่อตั้งหมู่บ้านจะมีคน ๒ กลุ่มคือ กลุ่มคนในพื้นที่ที่ตั้งถิ่นฐานเดิมแล้วเป็นคนลาวภาคอีสานมีการอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ และรวมกันเป็นหมู่บ้าน หากินโดยอาศัยธรรมชาติเป็นหลัก ในช่วงการมาอยู่ครั้งแรกยังไม่มีการจับจองที่ดินเป็นหลักแหล่งโดยใครมีความต้องการจะปลูกตอที่ใดก็สามารถทำได้ตามความต้องการ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๓๖๕ ภาคอีสานเกิดความแห้งแล้งอย่างรุนแรงติดต่อกันหลายปี จึงทำให้ราษฎรมีการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน เพื่อหาที่ทำกินแหล่งใหม่ที่มีความอุดมสมบูรณ์และสามารถทำกินง่ายกว่าเดิม โดยการนำของพ่อใหญ่เปล่ง เป็นหัวหน้านำครอบครัวลูกหลานจากบ้านหนองแหง จังหวัดนครราชสีมา มาตั้งบ้านเรือนที่บริเวณบ้านเปล่งในปัจจุบัน และการตั้งชื่อบ้านว่าบ้านเปล่งเพื่อเป็นการให้เกียรติแก่ผู้นำที่ลูกหลานมาก่อตั้งเป็นหมู่บ้าน

บ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๑๑ แยกออกมาจากบ้านบุงง้าวด้วยประชากรหนาแน่นประกอบกับที่ทำกินอยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้านบุงง้าวจึงได้อพยพออกมาอยู่ตามหัวไร่ปลายนาของตนเอง หลังจากนั้นจึงได้ตั้งชื่อบ้านใหม่ชื่อบ้านหัวเรือ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐

บ้านโนนกระยอม หมู่ที่ ๑๒ ในปี พ.ศ. ๒๔๔๒ ได้แยกจากบ้านเปล่งมาปกครองตนเองโดยมีนายราช ถัดไรสง และนายบัว ชันโท เป็นผู้มาก่อตั้ง และเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐ มีนายสุบิน กุลพร เป็นผู้นำหมู่บ้าน

บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ ๑๓ เดิมชื่อบ้านดอนขวง ซึ่งย้ายถิ่นฐานมาจากบ้านนกเหาะ มีนายแอกเป็นคนแรกที่มาก่อสร้างบ้านเป็นหลังแรก แต่ก่อนที่เรียกบ้านดอนขวงเพราะคนที่ย้ายออกมาจากบ้านนกเหาะนั้นมองเห็นที่ดินเป็นดอนขวางหน้าอยู่เลยเรียกบ้านดอนขวง เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ช่วงนั้นมีบ้านอยู่ประมาณ ๔-๕ หลังคาเรือน และมีผู้ใหญ่บ้านนกเหาะย้ายออกมาอยู่ด้วย ซึ่งในขณะนั้นยังปกครองอยู่ ๓ หมู่บ้าน คือ บ้านนกเหาะ บ้านดงจาน บ้านดอนขวง ต่อมาทางการได้ออกมาตั้งชื่อหมู่บ้านใหม่ ซึ่งชาวบ้านมองเห็นว่าที่ดินมีความอุดมสมบูรณ์ดีเลยตั้งชื่อว่า บ้านโนนสมบูรณ์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔

บ้านดงจาน หมู่ที่ ๑๔ ได้อพยพออกมาจากบ้านนกเหาะ จำนวน ๖ คน คือ พ่อจานแสง บุผาโน พ่อจานหนู จันทะแสง พ่อจานชัน จันทะแสง พ่อจานเอน หนอลิงหา พ่อจานแย้ม ปุริสังข์ พ่อจานทอง สมบัวคุ ได้พากันตั้งที่พักในป่าไม้ ซึ่งปัจจุบันคือดงส้มปล่อย ต่อมาได้มีคนย้ายเข้ามาอยู่เป็นจำนวนมากจึงได้ตั้งชื่อบ้านว่าบ้านดงจาน ในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ ได้มีการแยกจากบ้านโนนสมบูรณ์เข้ามาอยู่ด้วยการตั้งชื่อหมู่บ้านมาจาก พ่อจานทั้งหลายคนจึงเรียกบ้านดงจาน

บ้านหนองม่วงหมู่ที่ ๑๕ แยกออกจากบ้านบุงง้าวเนื่องจากประชากรหนาแน่นและได้มาก่อตั้งบ้านใหม่ทางตะวันออกหมู่บ้านเดิมระยะทางประมาณ ๑.๕ กิโลเมตรมีชื่อหมู่บ้านว่าบ้านโนนตาอุก และต่อมาได้เปลี่ยนชื่อใหม่เพื่อให้เป็นสิริมงคลตามชื่อหนองน้ำของหมู่บ้านว่า บ้านหนองม่วง

บ้านโนนลาน หมู่ที่ ๑๖ ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๙ คนกลุ่มแรกที่ตั้งบ้านโนนลานคือ นายก้อน พรดีมานายจันดา ชินสินิล นายเพี้ย กุยไชพันธ์ นายพัฒน์ พินิจสุริยะ นายเถิก ปิงหารเดช นายเส็ง พันหล่อมโส โดยทั้ง ๖ ครอบครัวนี้ได้อพยพมาจากบ้านม่วง ตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม และอีกกลุ่มหนึ่งได้อพยพมาจากบ้านโดน หมู่ที่ ๖ ตำบลเวียงดง สาเหตุการอพยพคือ ไฟไหม้และทำเลที่ทำกินคับแคบ

บ้านโนนเจริญหมู่ที่ ๑๗ แยกออกมาจากบ้านโนนสะอาด หมู่ที่ ๗ ในวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๒๕ ด้วยบ้านโนนสะอาดมีพื้นที่หมู่บ้านขนาดเล็กไม่อาจขยายครัวเรือนได้ โดยย้ายมาทางทิศใต้เป็นระยะทาง ๑.๕ กิโลเมตร นำโดยพระอาจารย์สวัสดิ์ จิตวะโล(ฝ่ายสงฆ์) นายจันทร์ กระแสเทพ นายทองใบ ทองพูล นายหนูแดง วิฒโก เป็นผู้นำในการจัดตั้งโดยตอนแรกได้ก่อตั้งที่พักสงฆ์ขึ้นหนึ่งหลัง และได้ปลูกบ้านไม้เล็กๆอีกสามหลังคา และต่อมาได้มีประชาชนย้ายออกมาอยู่เป็นจำนวนมากทางราชการออกเอกสารสิทธิให้เป็นเนื้อที่ตั้ง

บ้านจำนวน ๙๖ ไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้ทำเรื่องขอแยกหมู่บ้านจากบ้านโนนสะอาดได้รับอนุมัติในปีถัดมาและ
ทางการให้ตั้งชื่อหมู่บ้านได้ เพื่อความเป็นสิริมงคลจึงได้ประชุมและตั้งชื่อหมู่บ้านขึ้นคือบ้านโนนเจริญ ในวันที่
๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๗ ได้ทำการเปิดป้ายชื่อหมู่บ้านอย่างเป็นทางการ

บ้านบัวทองหมู่ที่ ๑๘ แยกจากบ้านบุงง้าว หมู่ที่ ๙ เนื่องจากกรรมการหมู่บ้านเห็นว่ามีการ
หนาแน่นเกินไปจึงได้แยกหมู่บ้านออกมา เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๒ โดยมีนาย ณรงค์ บุญทักษ์ เป็น
ผู้ใหญ่บ้านคนแรก การตั้งชื่อหมู่บ้านตั้งตามชื่อหนองน้ำขนาดใหญ่ของหมู่บ้าน

บ้านดงใหม่ หมู่ที่ ๑๙ แยกออกมาจากบ้านดงแคนด้วยคร่าวเรือและประชากรหนาแน่น มีลักษณะ
ทางภูมิศาสตร์เป็นป่าที่บกรการตั้งชื่อหมู่บ้านเพื่อให้เหลือชื่อเดิมและเพื่อให้ใกล้เคียงชื่อเดิมจึงตั้งชื่อหมู่บ้านดง
ใหม่มีนาย พิษณุ พลตร เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก

“องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงดง” ก่อตั้งขึ้น ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๕๒ง ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ หน้าที่ ๑๙๐ ประกาศเมื่อ
วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ และใช้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาในเขตตำบลเวียงดง

เว็บไซต์ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงดง : www.waengdong.go.th โทร ๐ ๔๓-๗๐๖๙๖๖
แฟกซ์ ๐ ๔๓-๗๐๖๙๖๖

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงดง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มสลับ
กับพื้นที่ดินซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ทางทิศตะวันตก ลักษณะของดินเป็นดินร่วนปนทรายมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
บางส่วนมีพื้นที่ดินเค็ม ในพื้นที่ของตำบลเวียงดงมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญคือห้วยลำพังชู ไหลผ่านด้านทิศ
ตะวันตก และลำคลองอีก ๔ สายคือ คลองห้วยกอก คลองกุดโดน คลองทุ่งมัน คลองหนองหมู และแหล่งน้ำที่
ทางส่วนราชการจัดทำไว้ให้

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มี ๓ ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่เป็นดินร่วนปนทรายมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำบางแห่งเป็นดินเค็ม แต่พอจะ
เพาะปลูกได้

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติมีลำห้วย จำนวน ๒ แห่ง คือ ลำคลองห้วยลำพังชู ไหลผ่านทางทิศตะวันตก
ของตำบลในพื้นที่ของหมู่ที่ ๖,๑๖,๘,๑๑,๙,๑๘,๑๕,๑๐ และคลองห้วยกอกไหลผ่านตรงกลางของตำบลผ่าน
พื้นที่หมู่ที่ ๑๓,๔,๕,๑๙,๘,๑๑,๙,และ ๑๘

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยฝายกั้นน้ำจำนวน ๖ แห่ง และหนองน้ำขนาดใหญ่จำนวน
๗ แห่ง ซึ่งไม่พอเพียงต่อความต้องการในฤดูแล้ง

แหล่งน้ำอุปโภค/บริโภค

สำหรับแหล่งน้ำอุปโภค/บริโภค ตำบลเวียงดงมีประปาหมู่บ้านขนาดเล็ก จำนวน ๑๙ แห่ง โดยทุก
หมู่บ้านมีประปาหมู่บ้านอย่างน้อย ๑ แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตพื้นที่มีป่าไม้ที่สมบูรณ์มากคือโคกหนองจอยจอย มีอาณาเขต ด้านทิศเหนือติดกับ หมู่ที่ ๗,๑๗,๔ ด้านทิศใต้ติดกับ หมู่ที่ ๙,๑๐,๑๒,๑๕,๑๘ ด้านทิศตะวันตกติดกับ หมู่ที่ ๘,๑๑ และโคกตงสัมป่อย มีอาณาเขต ทิศเหนือติดกับ หมู่ที่ ๑,๓ ด้านทิศใต้ติดกับบ้านโคกล่ามตำบลหนองบัว อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย ด้านทิศตะวันตก ติดกับ หมู่ที่ ๑๓,๑๔ เป็นป่าเบญจพรรณผลัดใบในฤดูแล้ง เป็นแหล่งอาหารของตำบล เช่น ผักต้ว ดอก กระเจียว,เห็ดต่างๆอีกมาก

๒.ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลเวียงดงประกอบด้วยจำนวนหมู่บ้าน ๑๙ หมู่บ้าน มีเนื้อที่ประมาณ ๓๒,๓๘๕ ไร่หรือ ๕๑.๒ ตารางกิโลเมตร

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑๙ หมู่บ้าน ๑,๘๗๓ ครัวเรือน หากมีการเลือกตั้งในครั้งหน้า จะมี ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๑ คน ๑๙ หมู่บ้าน รวมเป็น ๑๙ คน

๓.ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๖,๗๒๒ คน แยกเป็นชาย ๓,๓๔๐ คน หญิง ๓,๓๘๒ คน มีความหนาแน่น เฉลี่ย ๑๓๒.๖๑ /ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรแต่ละหมู่บ้านในตำบลเวียงดง(ข้อมูล ณ. สิงหาคม ๒๕๖๔) ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนประชากรของตำบลเวียงดงตามทะเบียนราษฎร์

หมู่ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	ประชากร (คน)			จำนวน ครัวเรือน
			ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านเวียงดง	นายโอภาส จิตไธสง	๓๐๓	๒๙๓	๕๙๖	๑๓๕
๒	บ้านหนองแหน	นายสมจิตร สุรินทรราช	๑๙๐	๒๒๑	๔๑๑	๑๐๖
๓	บ้านหนองยาง	นายขันตี ยมภักดี	๑๙๖	๑๘๙	๓๘๕	๑๐๘
๔	บ้านนกเหาะ	นายวิโรจน์ บุราณรักษ์	๑๗๔	๑๗๒	๓๔๖	๙๘
๕	บ้านดงแคน	นายวิเชียร กรมไธสง	๑๖๐	๑๕๗	๓๑๗	๙๐
๖	บ้านโดน	นายประเสริฐ แก่นดี	๑๙๙	๒๐๖	๔๐๕	๑๒๘
๗	บ้านโนนสะอาด	นายทองลี สุทธิประภา	๘๒	๗๖	๑๖๖	๔๒
๘	บ้านโคกสะท้อน	นายวิรัตน์ บุราณผาย	๑๗๓	๑๙๑	๓๖๔	๑๐๙
๙	บ้านปุงง้าว	นางวิไล พรหมจันทร์	๑๙๔	๑๘๘	๓๘๒	๑๐๘
๑๐	บ้านเปล่ง	นายสามารถ ปานแสงขำ	๑๗๔	๒๐๐	๓๗๔	๑๐๖

๑๑	บ้านหัวเรือ	กำนันปฏิบัติหน้าที่ฯ	๑๗๔	๑๘๔	๓๕๘	๙๕
๑๒	บ้านโนนกระยอม	นายประเสริฐ ทองปาน	๒๓๘	๒๓๕	๔๗๓	๑๓๕
๑๓	บ้านโนนสมบูรณ์	นายสมเพียร บุราณรักษ์	๒๐๔	๑๘๙	๓๙๓	๑๐๖
๑๔	บ้านดงจาน	นายดำเนิน ปอศิริ	๑๕๕	๑๗๗	๓๓๒	๑๐๕
๑๕	บ้านหนองม่วง	นายสัญญา จิตโรสง	๙๓	๗๔	๑๖๗	๔๖
๑๖	บ้านโนนลาน	นายจنگกร ปัญจักษ์	๑๑๖	๑๒๐	๒๓๖	๗๒
๑๗	บ้านโนนเจริญ	นายมังกร บุพพาหะ	๑๘๐	๑๘๐	๓๖๐	๙๐
๑๘	บ้านบัวทอง	นางชวันรัตน์ มากมน	๙๗	๑๒๑	๒๑๘	๖๗
๑๙	บ้านดงใหม่	นายอพิสิทธิ์ เนื่องนารินทร์	๒๓๘	๒๐๙	๔๔๗	๑๒๗

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากร เยาวชน	๘๑๔ คน	๘๐๙ คน	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๑,๙๐๑ คน	๒,๐๒๗ คน	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากร ผู้สูงอายุ	๖๒๕ คน	๕๔๖ คน	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๓,๓๔๐ คน	๓,๓๘๒ คน	ทั้งสิ้น ๖,๗๒๒ คน

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ก. โรงเรียนประถมศึกษา ๖ แห่ง ดังนี้

(๑) โรงเรียนบ้านแวงดงหนองยาง	หมู่ที่ ๑
(๒) โรงเรียนบ้านดงแคน	หมู่ที่ ๕
(๓) โรงเรียนบ้านโดน	หมู่ที่ ๖
(๔) โรงเรียนบ้านบุงง้าว	หมู่ที่ ๙
(๕) โรงเรียนบ้านเปล่งโนนกระยอม	หมู่ที่ ๑๐
(๖) โรงเรียนบ้านนกเหาะ	หมู่ที่ ๑๔

ข. โรงเรียนมัธยมขยายโอกาส ๒ แห่ง ดังนี้

(๑) โรงเรียนบ้านโดน	หมู่ที่ ๖
(๒) โรงเรียนบ้านบุงง้าว	หมู่ที่ ๙

ค. ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนตำบลแวงดง จำนวน ๑ แห่ง

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนนักเรียน ครู ของโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)											รวม
		อ.๒	อ.๓	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖	ม.๑	ม.๒	ม.๓	
๑	โรงเรียนบ้านแวงดง หนองยาง	๗	๕	๖	๙	๖	๗	๔	๕				๔๙
๒	โรงเรียนบ้านนกกแหะ	๑๐	๑๒	๗	๙	๑๑	๑๔	๑๙	๑๒				๙๔
๓	โรงเรียนบ้านดงแคน	๑๐	๗	๔	๙	๑๓	๙	๖	๑๒				๗๐
๔	โรงเรียนบ้านเปล่ง โนนกระยอม	๒	๒	๘	๓	๔	๖	๕	๗				๓๗
๕	โรงเรียนบ้านโดน	๑๕	๐	๑๕	๑๗	๙	๙	๑๕	๑๓				๙๓
๖	โรงเรียนบ้านบุงงิ้ว	๑๔	๑๑	๙	๙	๑๔	๑๓	๑๐	๑๒				๙๒
๗	กศน.ตำบลแวงดง ม. ต้น											๑๖	๑๖
๘	กศน.ตำบลแวงดง ม. ปลาย											๒๔	๒๔
๙	ศูนย์การเรียนรู้ตำบล ม.ต้น											๓๗	๓๗
๑๐	ศูนย์การเรียนรู้ตำบล ม.ปลาย											๔๘	๔๘
รวม		๕๘	๓๗	๔๙	๕๖	๕๗	๕๘	๕๙	๖๑	๐	๐	๑๒๕	๕๖๐

แหล่งข้อมูลโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๔

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน ๑ แห่ง ได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลแวงดง(บ้านดงใหม่) จำนวนนักเรียนประมาณ ๗๕ คน

๔.๒ สาธารณสุข

สาธารณสุข ประกอบด้วยโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลจำนวน ๓ แห่ง

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านดงจาง ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๔ ผู้ใช้บริการเฉลี่ย
ประมาณ ๒๐ คน/วัน

เจ้าหน้าที่ ๕ คน คือ

๑. นางทัศนดาว มะลิรัมย์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ รักษาราชการ ผอ.รพ.สต.บ้านดงจาง
๒. นางอรุณวดี กล้าหาญ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน
๓. นายรัตนกร แก้วแสนหล่อ นักวิชาการสาธารณสุข
๔. นายสังคม พูนมะณี พนักงานผู้ช่วยเหลือนบนสถานีอนามัย
๕. นางปิ่นเพชร ยามไรสง ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย

ตารางที่ ๓ แสดงบุคลากรของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านดงจาน

ประเภทบุคลากร	จำนวน	อัตราส่วนต่อประชากร	หมายเหตุ
๑.แพทย์	๑	๒,๔๓๖	๑ ครั้ง/เดือน
๒.เภสัชกร	๑	๒,๔๓๖	๑ ครั้ง/เดือน
๓.พยาบาลวิชาชีพ	๑	๒,๔๓๖	ประจำ
๔.เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	๑	๒,๔๓๖	ประจำ
๕.ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย	๑	๒,๔๓๖	ประจำ

- แพทย์ประจำตำบล คือ นางสาวสนั่น พิณจสุริยะ

๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านดงแคน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ผู้ใช้บริการเฉลี่ยประมาณ

๒๐ คน/วัน

เจ้าหน้าที่ ๕ คน คือ

๑. นางสาวอารีภรณ์ โพธิบัติ	ผอ.รพสต.บ้านดงแคน
๒. นางสาวกนกวรรณ พันธุ์อ้วน	นักวิชาการสาธารณสุข
๓. นางสาวปรัชญาพร วิชโย	พยาบาลวิชาชีพ
๔. นางสาวภิกษา จันทะนุย	ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย
๕. นางสมควร บุบผามาลัย	เจ้าพนักงานผู้ช่วยเหลือนบนสถานีอนามัย

ตารางที่ ๔ แสดงบุคลากรของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านดงแคน

ประเภทบุคลากร	จำนวน	อัตราส่วนต่อประชากร	หมายเหตุ
๑.แพทย์	๑	๑,๘๕๑	๑ ครั้ง/เดือน
๒.เภสัชกร	๑	๑,๘๕๑	๑ ครั้ง/เดือน
๓.พยาบาลวิชาชีพ	๑	๑,๘๕๑	ประจำ
๔.เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	๑	๑,๘๕๑	ประจำ
๕.ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย	๑	๑,๘๕๑	ประจำ

๓. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบุงจ้าว ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๘ ผู้ใช้บริการเฉลี่ยประมาณ ๒๐ คน/วัน

เจ้าหน้าที่ ๕ คน คือ

๑. นางสาวศิริมา รินทะราช	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
๒. นางสาวชนันษา จันทรเทพ	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
๓. นางสาวอภิญญา ดานา	นักวิชาการสาธารณสุข
๔. นางอรุณวรรณ ชัดไธสง	ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย
๕. นางเบญจา ริมมหา	เจ้าพนักงานผู้ช่วยเหลือนบนสถานีอนามัย

ตารางที่ ๕ แสดงบุคลากรของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบุงง้าว

ประเภทบุคลากร	จำนวน	อัตราส่วนต่อประชากร	หมายเหตุ
๑.แพทย์	๑	๒,๔๑๓	๑ ครั้ง/เดือน
๒.เภสัชกร	๑	๒,๔๑๓	๑ ครั้ง/เดือน
๓.พยาบาลวิชาชีพ	๑	๒,๔๑๓	ประจำ
๔.เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	๑	๒,๔๑๓	ประจำ
๕.ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย	๑	๒,๔๑๓	ประจำ

- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน ๑๙ แห่ง ได้แก่
 ๑. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านแวงดง หมู่ที่ ๑
 ๒. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านหนองแหน หมู่ที่ ๒
 ๓. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านหนองยาง หมู่ที่ ๓
 ๔. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านนกเหาะ หมู่ที่ ๔
 ๕. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านดงแคน หมู่ที่ ๕
 ๖. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านโดน หมู่ที่ ๖
 ๗. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านโนนสะอาด หมู่ที่ ๗
 ๘. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านโคกสะทอน หมู่ที่ ๘
 ๙. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านบุงง้าว หมู่ที่ ๙
 ๑๐. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านเปล่ง หมู่ที่ ๑๐
 ๑๑. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๑๑
 ๑๒. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านโนนกระยอม หมู่ที่ ๑๒
 ๑๓. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ ๑๓
 ๑๔. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านดงจาง หมู่ที่ ๑๔
 ๑๕. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านหนองม่วง หมู่ที่ ๑๕
 ๑๖. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านโนนลาน หมู่ที่ ๑๖
 ๑๗. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านโนนเจริญ หมู่ที่ ๑๗
 ๑๘. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านบัวทอง หมู่ที่ ๑๘
 ๑๙. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านดงใหม่ หมู่ที่ ๑๙
- กองทุนระบบหลักประกันสุขภาพตำบลแวงดง จำนวน ๑ แห่ง

ตารางที่ ๖ เปรียบเทียบสาเหตุการป่วย ๕ อันดับแรกย้อนหลัง ๓ ปี พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนตำบลแวงดง

ลำดับ	สาเหตุการป่วย	สถิติผู้ป่วย ๕ อันดับแรก พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕ (คน)		
		ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
๑	โรคระบบหายใจ	๑,๕๓๓	๑,๓๙๙	๑,๖๒๘
๒	โรคไหลเวียนโลหิต	๑,๑๔๑	๑,๕๐๔	๑,๔๘๕
๓	โรคระบบกล้ามเนื้อ	๗๒๘	๗๖๐	๑,๓๖๘
๔	ระบบย่อยอาหารรวมโรคในช่องปาก	๕๗๗	๔๘๘	๗๐๙
๕	อาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิก	๖๑๑	๑,๔๑๐	๑,๕๒๔

๔.๓ อาชญากรรม

-

๔.๓ ยาเสพติด

ปัญหาด้านยาเสพติดในพื้นที่ จะมีวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงที่ต้องระมัดระวัง คือปัญหายาบ้า แต่ไม่รุนแรงมีกลุ่มมวลชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดที่คอยสอดแนมและให้คำปรึกษาและนำเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟู

๔.๔ การสังคมสงเคราะห์

ตารางที่ ๑๐ การให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชรา คนพิการ ในเขตตำบลเวียงดง พ.ศ. ๒๕๖๔

ประเภท	จำนวนผู้ได้รับการช่วยเหลือ(ราย)	จำนวนเงินที่ได้รับ (บาท)
เงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	๑,๑๙๘	๑๐,๙๙๘,๐๐๐
เงินเบี้ยความพิการ	๒๗๕	๒,๖๔๙,๕๐๐
เงินสงเคราะห์ผู้ป่วยเอดส์	๑๕	๙๐,๐๐๐
รวม	๑,๔๘๘	๑๓,๗๓๗,๕๐๐.๐๐

หมายเหตุ ข้อมูล ณ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๔

ข้อมูลผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์

จำนวนผู้พิการ หรือทุพพลภาพทั้งหมด ๒๗๕ คน (ข้อมูลคนพิการ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๔)

จำนวนผู้พิการ หรือทุพพลภาพที่ขึ้นทะเบียนใหม่ ปี ๒๕๖๔ จำนวน ๑๓ คน

รวมจำนวนคนพิการ (ทั้งตำบล) ๒๗๕ คน

จำนวนผู้ป่วยเอดส์ ๑๕ คน

จำนวนผู้ป่วยเอดส์ที่ขึ้นทะเบียนใหม่ ปี ๒๕๖๔ จำนวน ๑ คน

รวมผู้ป่วยเอดส์ (ทั้งตำบล) จำนวน ๑๕ คน

จำนวนผู้สูงอายุที่ขึ้นบัญชีผู้รับเบี้ยยังชีพของ อบต.เวียงดง จำนวน ๑,๑๙๘ คน

จำนวนผู้สูงอายุที่ขึ้นทะเบียนใหม่ ปี ๒๕๖๔ จำนวน ๙๖ คน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงดง

รวมผู้สูงอายุ (ทั้งตำบล) จำนวน ๑,๑๙๘ คน

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

มีเส้นทางการคมนาคมติดต่อกันทุกหมู่บ้าน มีถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้านบางเส้นทาง และส่วนใหญ่ถนนลูกรังภายในหมู่บ้าน ดังต่อไปนี้

ถนนสายหลัก

ถนนลาดยาง (ทางหลวงชนบท) จำนวน ๑ สาย ได้แก่

๑. สายบ้านเม็กดำ ถึงบ้านเหล่าหมากคำ (ทางหลวงชนบท) เป็นถนนเชื่อมตั้งแต่หมู่ที่ ๑๗ (บ้านโนนเจริญ), หมู่ที่ ๗ (บ้านโนนสะอาด) หมู่ที่ ๑๔ (บ้านดงจาน) หมู่ที่ ๔ (บ้านนกเหาะ) หมู่ที่ ๑๓ บ้านโนนสมบูรณ์ ตำบลเวียงคอง และเชื่อมกับตำบลนาภู เป็นถนนผิวจราจรลาดยางขนาดผิวจราจรกว้าง ๑๐ เมตร ระยะทางประมาณ ๔ กิโลเมตร

ถนนสายรอง

มีถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก

มีถนนลูกรัง/หินคลุก/ดิน

๕.๒ การไฟฟ้า

ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

ไฟฟ้าในครัวเรือน มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน จำนวน ๑๙ หมู่บ้าน แต่ยังไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือน ประชากรที่ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๑,๖๒๐ หลังคาเรือน

ตารางที่ ๑๑ แสดงไฟฟ้าสาธารณะภายในหมู่บ้าน

	หมู่ที่																		รวม	
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘		๑๙
ไฟฟ้าสาธารณะ	๖	๖	๑๙	๕	๔	๖	๑๐	๑๑	๓	๖	๖	๑๑	๖	๖	๑๓	๖	๖	๒๑	๓	๑๕๔

๕.๓ การประปา

สำหรับแหล่งน้ำอุปโภค/บริโภค ตำบลเวียงคองมีประปาหมู่บ้านขนาดเล็ก จำนวน ๑๙ แห่ง โดยทุกหมู่บ้านมีประปาหมู่บ้านอย่างน้อย ๑ แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ที่ทำการไปรษณีย์บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ ๑๓ (ไปรษณีย์รับอนุญาต) ตำบลเวียงคอง อำเภอขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ได้ประกอบอาชีพทำนาเป็นอาชีพหลัก พื้นที่ดอนประชาชนได้ทำการปลูกมันสำปะหลังและอ้อย เป็นจำนวนมาก

๖.๒ การประมง

ด้วยสภาพพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงดงเป็นที่ราบลุ่มมีน้ำในปริมาณเพียงพอประชาชนในพื้นที่ได้เลี้ยงปลาแบบไร่นาสวนผสม ในไร่นาและแหล่งน้ำ ตามลำห้วยลำพังชู ประชาชนบ้านโดน หมู่ที่ ๖ และบ้านโนนลาน หมู่ที่ ๑๖ ได้ทำการเกษตรเลี้ยงปลาในกระชัง

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลเวียงดง มีการปศุสัตว์ คือ ได้ส่งเสริมการเลี้ยงโค,กระบือ,หมู,ไก่วง,ไก่พื้นเมือง และเป็ดทั้ง ๑๙ หมู่บ้าน

๖.๔ การบริการ

มีโรงสีข้าวขนาดเล็กในพื้นที่ จำนวน ๒๓ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

-

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลเวียงดง อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคามไม่มีอุตสาหกรรมในพื้นที่

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ตำบลเวียงดงมีกลุ่มอาชีพจำนวนมากเช่น กลุ่มเจียรนัยพลอย,กลุ่มทอผ้าไหม,กลุ่มเลี้ยงกบ,กลุ่มเลี้ยงโค,กลุ่มเลี้ยงไก่ไข่,กลุ่มเลี้ยงไก่พื้นเมือง,กลุ่มทำพรหมเช็ดเท้า,กลุ่มทำทองเหลือง และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโรงสีข้าว

๖.๘ แรงงาน

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ทำนา ปลูกข้าว และมีแรงงานในตำบลที่มีฝีมือเป็นที่ยอมรับ เช่น ช่างไม้,ช่างปูน

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนทั้งหมดของตำบลเวียงดงนับถือศาสนาพุทธ โดยมีสถาบันและองค์กรทางศาสนา วัดในพื้นที่มีจำนวน ๑๒ แห่ง ได้แก่

๑. วัดบ้านเวียงดง ตั้งอยู่ที่บ้านเวียงดง หมู่ที่ ๑ ตำบลเวียงดง อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

๒. วัดดอนกลาง ตั้งอยู่ที่บ้านหนองแหน หมู่ที่ ๒ ตำบลเวียงดง อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

๓. วัดสว่างโนนดอน ตั้งอยู่ที่บ้านนกกะเหาะ หมู่ที่ ๔ ตำบลเวียงดง อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

๔. วัดบ้านดงแคน ตั้งอยู่ที่บ้านดงแคน หมู่ที่ ๕ ตำบลเวียงดง อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

๕. วัดบ้านโดน ตั้งอยู่ที่บ้านโดน หมู่ที่ ๖ ตำบลเวียงดง อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

๖. วัดบ้านโคกสะท้อน ตั้งอยู่ที่บ้านโคกสะท้อน หมู่ที่ ๘ ตำบลแวงดง อำเภอเขวาสีสาราช จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

๗. วัดสง่าบุ่งจ้าว ตั้งอยู่ที่บ้านบุ่งจ้าว หมู่ที่ ๙ ตำบลแวงดง อำเภอเขวาสีสาราช จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

๘. วัดบ้านเปล่ง ตั้งอยู่ที่บ้านเปล่ง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลแวงดง อำเภอเขวาสีสาราช จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

๙. วัดบ้านหัวเรือ ตั้งอยู่ที่บ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลแวงดง อำเภอเขวาสีสาราช จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

๑๐. วัดชัยประคู้บ้านโนนกระยอม ตั้งอยู่ที่บ้านโนนกระยอม หมู่ที่ ๑๒ ตำบลแวงดง อำเภอเขวาสีสาราช จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

๑๑. วัดชัยมงคลวนาราม ตั้งอยู่ที่บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ ๑๓ ตำบลแวงดง อำเภอเขวาสีสาราช จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

๑๒. วัดโนนเจริญ ตั้งอยู่ที่บ้านโนนเจริญ หมู่ที่ ๑๗ ตำบลแวงดง อำเภอเขวาสีสาราช จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๑. ประเพณีบุญคุณลาน การทำบุญคุณลานจะทำที่วัดหรือที่บ้านก็ได้ โดยชาวบ้านจะนำเอาข้าวมา รวมกัน แล้วนิมนต์พระภิกษุมาเจริญพระพุทธมนต์ จัดน้ำอบน้ำหอมไว้ประพรม วนด้ายสายสิญจน์บริเวณรอบ กองข้าว ตอนเช้ามีการถวายอาหารบิณฑบาตและนำเอาน้ำพระพุทธมนต์ไปรดกองข้าว ถ้าทำที่บ้านเรียก บุญกุ่มข้าว กำหนดในเดือนยี่ เรียกอีกชื่อหนึ่งว่าบุญเดือนยี่ ทำกันทุกหมู่บ้านในเขตตำบลแวงดง

๒. บุญข้าวจี เดือนสามชาวบ้านนิยมทำบุญข้าวจี เพื่อถวายพระ เป็นการละทานชนิดหนึ่งและถือว่า ได้อานิสงส์มากงานหนึ่งกำหนดทำในเดือนสาม โดยการเอาข้าวเหนียวมาอย่างไฟพอเหลืองแล้วทาด้วยไขย่างไฟ จนสุกแล้งนำไปถวายพระทำกันทุกหมู่บ้านในเขตตำบลแวงดง

๓. บุญพระเวส บุญที่มีการเทศพระเวส หรือบุญมหาชาติ มีการเทศแสดงจริยวัตรของพระพุทธเจ้า เมื่อเสวยชาติเป็นพระเวสสันดร กำหนดทำบุญเดือนสี่ จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าบุญเดือนสี่ทำกันทุกหมู่บ้านใน เขตตำบลแวงดง

๔. ประเพณีสงกรานต์ รดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ จัดขึ้นช่วงระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ เมษายน ภายในงานมีการ ทำบุญตักบาตร สรงน้ำพระพุทธรูป สรงน้ำพระสงฆ์ รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุในหมู่บ้าน นอกจากนี้ยังมีการก่อเจดีย์ทรายด้วย

๕. บุญบั้งไฟ ก่อนการทำนาชาวบ้านในจังหวัดในภาคอีสาน จะมีการฉลองอย่างสนุกสนานโดยการ จุดบั้งไฟ เพื่อไปบอกพญาแถน เชื่อว่าจะทำให้ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาลมีการตกแต่งบั้งไฟให้สวยงามนำมา ประกวดแห่ กำหนดทำบุญในเดือนหก ทำที่บ้านดงแคนและดงใหม่

๖. บุญซำฮะ คือการฉ่ำล้างความสกปรก รกรุงรังให้สะอาดสะอาดอันหมดจด ใช้ศาลากลางบ้านเป็นที่ จัดทำ ชาวบ้านจะเตรียมดอกไม้ธูปเทียน ोन้ำ ไหมหลอด ฝ้ายผูกแขน แห่ทรายมารวมกันที่ศาลากลางบ้าน ตอนเย็นนิมนต์พระสงฆ์มาเจริญพระพุทธมนต์ ตอนเช้าถวายอาหาร เมื่อเสร็จพิธีทุกคนจะนำน้ำพระพุทธมนต์ ฝ้ายผูกแขน แห่ทรายของตนกลับบ้าน นำน้ำมนต์ไปรดลูกหลาน ทรายนำไปหว่านรอบบ้าน ฝ้ายผูกแขนนำไป ผูกข้อมือลูกหลานเพื่อให้เกิดสวัสดิมงคลตลอดปี กำหนดทำบุญในเดือนเจ็ด ทำกันทุกหมู่บ้านในตำบลแวงดง